रुकोटरावस्थितकृष्णसर्पेण खादितानि। ततः पुनर्गर्भवती वायसी ब्रूते। स्वामिन्। त्यज्यतामयं तरुः। अत्र यावत्कृष्णसर्पस्तावदावयोः संततिः कदा चिदपि न भविष्यति। यतः।

दुष्टा भार्या शठं मित्रं भृत्यश्चोत्तरदायकः।
5 ससर्पे च गृहे वासो मृत्युरेव न संशयः॥

वायसो ब्रूते। प्रिये। न भेतव्यम्। वारं वारं मयैतस्य महापराधः सोढः। इदानीं पुनर्न क्षन्तव्यः। वायस्याह। कथमनेन बलवता कृष्णसर्पेण सार्धं भवान्विग्रहीतुं समर्थः। वायसो ब्रूते। अलमनया चिन्तया। यतः।

10 यस्य बुद्धिर्बलं तस्य निर्बुद्धेस्तु कुतो बलम्।
वने सिंहो बलोन्मत्तः शशकेन निपातितः॥

वायस्याह। कथमेतत्। वायसः कथयति। अस्ति मन्दरनाम्नि पर्वते दुर्दान्तो नाम सिंहः। स च सर्वदा पशूनां वधं विदधान एवास्ते। ततः सर्वैः पशुभिर्मेलकं कृत्वा स सिं-
15 हो विज्ञप्तः। देव। किमर्थं सर्वपशुवधः क्रियते। वयमेव भवदाहारार्थं प्रत्यहमेकैकं पशुमुपढौकयामः। सिंहेनोक्तम्। यद्येतदभिमतं भवतां तर्हि भवतु। ततः प्रभृति प्रत्यहमेकैकं पशुमुपकल्पितं भक्षयन्नास्ते। अथ कदा चित्कस्यापि वृद्धशशकस्य वासरः प्राप्तः। ततः सो ऽचिन्तयत्।

20 त्रासहेतोर्विनीतिस्तु क्रियते जीविताशया।
पञ्चत्वं चेद्गमिष्यामि किं सिंहानुनयेन मे॥

तन्मन्दं मन्दमुपगच्छामि। ततः सिंहो ऽपि क्षुधा पीडितः कोपात्तमुवाच। कुतस्त्वं विलम्ब्यागतो ऽसि। शशको ऽब्र-